

AZ GENDER ÁFIUM ELLEN VALÓ ORVOSSÁG

Szilvay Gergely: A melegházasságról – Kritika a klasszikus gondolkodás fényében, Századvég Kiadó, Budapest, 2016, 464 oldal, 3500 Ft

A homoszexuális lobbis negyedszázados térhódítása

A homoszexuális lobbis létezése sokak számára még mindig nem magától értetődő tény. Igen különös ez, hiszen emberileg belátható időn belül (alig három évtized alatt) minőségileg és mennyiségileg is hatalmas változáson ment keresztül a homoszexualitás nyílt propagálása, ami aligha tekinthető véletlen folyamatnak. A szervezethez és a nemzetközi hasonlóságokat mutató mintázat jól felismerhető. A meleg lobbis nyílt színrelépése, vagyis a homoszexualitás társadalmi mértékű elfogadtatása térben és időben jól beazonosítható: A szervezett kommunikációs hadjárat az Egyesült Államokból indult útjára a nyolcvanas évek végén. A fordulatot Harvard Egyetemhez köthető Marshall Kirk és Hunter Madsen szerzőpáros *After the Ball – How America will conquer its fear and hatred of Gays in the 90s* c. könyvének megjelenése jelenti.

Kirk és Madsen kommunikációs stratégiája az amerikai társadalom tudatának átforgalmazását tűzte ki célul, és a receptet, azóta világszerte alkalmazzák. A térhódítás Európában is sikeres, az öreg kontinensen egyik ország a másik után hozza létre az azonos neműek házasságának intézményét.

Szilvay Gergely idén megjelent könyve kulturális háborúnk egyik igen jelentős frontján járul hozzá egy jól tartható hídfőállás kiépítéséhez. Tagadhatatlan ugyanis, hogy háború zajlik, melynek célja Európa (és a fejlett Nyugat) kultúrájának megsemmisítése. E háborúban az egyik ellenfél az LGBTQ lobbis.¹ Ajánlómban e jól szervezett mozgalom működésének logikáját ismertetem, majd méltatom Szilvay Gergely könyve megjelenésének időszerűségét és alkalmasságát.

A többségitől eltérő szexuális vonzalmú személyek különleges identitással rendelkeznek, mely nem hasonlítható más csoportok öntudatához. Gyakorlói a legtöbb társadalomban, szinte minden korban kiközösített személyek voltak, noha időről-időre e magatartások valamilyen mértékben elfogadottá váltak.

¹ A „homoszexuális lobbis”, illetve „meleg lobbis” kifejezéseket az LGBTQ lobbis szinonimájaként használom, amely természetesen nem azonos a meleg emberek összességével. Köztudomású továbbá, hogy a meleg emberek jelentős része iszonyodva figyeli e lobbis működését és azzal semmilyen közösséget nem vállal.

A leggyakrabban emlegetett és igen félrevezető módon alkalmazott példa az ókori görög városállamok szexuális élete, ahol - legalább is a hanyatlás időszakában - egyfajta homoerotikus rítus bevett gyakorlatnak számított. Az antik poliszokban a fiatal férfiakat az idősebb, műveltebb és tapasztaltabb mesterek vezették be a felnőttek világába, és e bevezetésnek része volt egy sajátos szertartás is, amelynek segítségével a kevés termőterülettel rendelkező Hellasz lakói a túlszaporodás ellen védekeztek.² A kor megítélése szerint azonban sem a férfi szerelem, sem pedig a nemi vágy efféle lecsapolásában nyújtott segédkezés sem minősült homoszexuális nemi aktusnak.³

A későbbi korokban a homoszexuálisok többnyire titkolni kényszerültek irányultságukat. Világunk e megszokott rendjében a XX. század során fokozatosan állt be változás, az áttörés pedig a hidegháború vége felé következett be. A fent említett Kirk-Madsen szerzőpáros könyvét 1987-ben Marshall Kirk és Erastes Pill: *The Overhauling of Straight America* című rövid programindító cikke készítette elő.⁴ A szerzők a meleg lobbiszámára az alábbi stratégiát vázolták fel:

Az első számú cél a homoszexualitás különleges jellegének elvétele az emberek témaérzékenységének kiölésével (*desensitization*). A lobbisták azt kívánták elérni, hogy az emberek heves érzelmek helyett közömbösen viszonyuljanak a témához: a homoszexualitás ne váltson ki annál hevesebb érzelmeket, mint hogy ki milyen fagyaltot fogyaszt szívesebben, vagy melyik sportág érdekli jobban. Ha ezt a célt el lehet érni, a melegjogi küzdelem lényegében eldőlt. Hamarosan látni fogjuk, ez nem túlzás.

A propaganda kifejtése hat fázisban kell, hogy történjen, ezek a következők: (1) A társadalom agyának bombázása a homoszexualitás témájával: a lehető legtöbbet és a lehető lehangosabban kell beszélni róla. (2) A melegeket áldozatként (*victim*) kell ábrázolni, nem pedig provokátorként. (3) Védelmeszöveget kell toborozni az „igaz ügy” számára. (4) A melegséget szexivé kell tenni. (5) A melegpropaganda ellenzőit elnyomóként kell feltüntetni (*victimizer*) és be kell feketíteni. (6) Fel kell vállalni az anyagi és az erkölcsi felelősséget.

² Az ókori Athénban gyakorlattá vált *paiderasztia* szó jelentése nem azonos a mai derivátumának a *pederasztia* szónak jelentésével. Az ókori görögök ugyanis egy sajátos rítussal védekeztek a túlszaporodás ellen, mely mentes volt a testi átadástól, de mégis testi kielégülést eredményezett. A rítust a fiatal, beavatás alatt álló fiú kézzel végezte az idősebb férfin, hogy „kedvére tegyen” (*kharizeszthai*). Magyarul a témáról bővebben: Lásd Steiger Kornél: Utószó. In: Platon: *A lakoma*. Budapest: Atlantisz, 2005. 114-120. Részletesebben: Kenneth J. Dover: *Görög Homoszexualitás*. Budapest: Osiris Kiadó, 2001.

³ A férfiak túlnyomó része megvetéssel tekintett azokra, akik szájukat vagy ánuszuikat felajánlották örömszerzés céljából. Bővebben: Németh György: *A polisok világa*. C. könyvének vonatkozó fejezetei. Németh György: *A polisok világa*. Budapest: Korona kiadó, 1999.

⁴http://library.gayhomeland.org/0018/EN/EN_Overhauling_Straight.htmHozzáférés: 2016. június 29.

A 1989-es könyv már kiforrottabb, őszintébb és lényegesen gátlástalanabb, mint a rövid programindító cikk. Az akciót három fő fázisra tagolja: (1) A homoszexualitás különleges jellegének megtörése (*Desensitization*); (2) Porhintés (*Jamming*); (3) Megtérítés: a tudat átformálása (*Conversion*).

A meleg lobbis első számú feladatát illetően tehát nincs változás: a homoszexualitás kérdését napirendre tűzze és tartsa is ott (1). Ez a hadmozdulat olyannyira sikeres volt, hogy a természetestől eltérő nemi identitások létének sokfélesége néhány év alatt központi témájává vált az összes létező médiafelületnek és elárasztotta a teljes amerikai kulturális életet, a művészet mindenágát. Ez után következett a *jamming* (2) amely minden olyan tevékenység kifejtését jelenti, amely lehetetlenné teszi a társadalomban a nemiségre vonatkozó normális kommunikációt. A bomlasztás e fázisa során a szavak új jelentést kapnak, sőt, új szavak keletkeznek. A pszichológia és a marketing tudományának teljes eszköztárával zajlik az érzések és gondolatok új irányba terelése. A *jamming* egyik fő célja, hogy büntudat keletkezzék az emberekben, ha a melegekről esik szó. A homoszexualitást nem devianciának, hanem „állapotnak” kell nevezni.⁵ A homoszexuálisokat minden esetben áldozatként kell feltüntetni, és ezzel egy időben az egészséges, normális gondolkodás képviselőjét bigott emberként kell ábrázolni, aki nem elfogadó, nem nyitott, sőt, gonosz, kirekesztő, és ebből fakadóan veszélyes is. A meleg lobbis tevékenységét akadályozó kiemelkedő értelmiségieket, egyházi személyeket pedig Hitlerhez és más tömeggyilkosokhoz kell hasonlítani, akik bármelyik pillanatban készen állnak arra, hogy a *másokat* legyilkolják. Velük szemben a meleg lobbis tudatos vagy tudattalan kiszolgálói pedig a haladók, felvilágosultak és modernek. A propaganda következő fázisa a megtérítés (3), félelmetes célt tűz maga elé: a heteroszexuálisokat olyanná kell tenni, mint a melegek. A stratégiák elképzelése szerint minél kisebb a különbség, annál kevésbé érzik magukat kellemtlenül a melegek. E célt ugyancsak átfogó pszichológiai offenzíva segítségével kívánják elérni, mely a média és a kulturális, művészeti élet teljes eszköztárával felhasználva az emberi élet teljességét érinti.

Hol tartunk 2017-ben? Úgy tűnik, a haladás megállíthatatlan... A meleg lobbis kultúrharcának gyümölcsei beértek. Az EU, polgárainak adójából évente euró

⁵ Vesd össze: *“In any campaign to win over the public, gays must be cast as victims in need of protection so that straights will be inclined by reflex to assume the role of protector. If gays are presented, instead, as a strong and prideful tribe promoting a rigidly nonconformist and deviant lifestyle, they are more likely to be seen as a public menace that justifies resistance and oppression.”* *Overhauling*, 2. fejezet

milliókat köt a „kockázatos szexuális magatartások” iránti tolerancia erősítésére.⁶ Noha Nyugat-Európában már a harmadik fázis valósul meg, mintha nem mennének a dolgok eléggé olajozottan. Közép-Európa keleti oldalán lényegesen erősebb ellenállás tapasztalható a többség részéről. Mi lehet ennek az oka? Mindenekelőtt az, hogy mi itt, Kelet-Európában látjuk: a nyugati értelmiség nem figyelt fel a veszélyre, nem kezelte a helyén a problémát. Naivan úgy gondolták, a farsangi mulatságra emlékeztető felvonulások és a sok bolond beszéd a médiában jobb esetben komikus, rosszabb esetben provokatív és bosszantó. Nem számítottak rá, hogy a nyugati társadalmak tagjai mára úgy vannak a megleggel, mint az egyszeri ember a zsémbes feleségével: inkább enged neki, csak béke legyen. A nyugati társadalmak egymás után adták meg az úgynevezett „polgári jogokat” a homoszexuálisoknak, mert nem vették észre, hogy a meleg jogok követelése nem fog megállni a bejegyzett élettársi kapcsolatnál és a „házasságnál”. E jogok megszerzését a család intézményének szisztematikus lerombolása követi és az emberek agyának további kíméletlen átmosása. Az Egyesült Államokban zajló WC-háború, és a skandináv országokban a családok életébe beavatkozó gender-szocializmus létében veszélyezteti a családot, mint a társadalom alapintézményét.

Szó nincsen arról tehát, hogy az LGBTQ lobbij célja a meleg érdekeinek védelme lenne. Sőt, e mozgalom tevékenységét a homoszexuálisok jelentős része is ellenérzéssel figyeli, mert attól tartanak, hogy őket is azonosítják a provokatív megmozdulások szervezőivel, résztvevőivel. Talán nem túlzás állítani, hogy az LGBTQ lobbij tevékenysége talán nekik árt a legtöbbet, mert a médiaoffenzíva külső szemlélői azonosíthatják a melegeket az LGBTQ lobbival.

Szilvay Gergely könyve mérföldkő lehet e kulturális küzdelemben. A szerző a meglegházasság mellett rendszeresen felhozott érveket és azokat külön fejezetekben, tételesen cáfolja. Szilvay abból indul ki, hogy a meglegházasság pártolói többnyire nem tartják racionálisan megalapozhatónak a meglegházassággal szembeni állásfoglalást. A valláson és a hagyományon

⁶E szándék számos ponton tetten érhető. Pl. A Fiatalok Lendületben Program 2013-as Pályázati útmutatója, mely a következő célok elérését finanszírozza: „Az Európai Bizottság számára kiemelt prioritás, hogy lehetővé tegye minden fiatal, köztük a hátrányos helyzetű fiatalok számára a Fiatalok Lendületben Programban való részvételt. (...) Szociális / társadalmi akadályok: azon fiatalok esetében, - akiket a nemük, etnikai, vallási hovatartozásuk, szexuális irányultságuk, testi vagy szellemi akadályozottságuk, stb. miatt hátrányos megkülönböztetés ér - *akik társadalmi beilleszkedési problémákkal, társadalom-/közösségellenes tendenciákkal, kockázatos szexuális szokásokkal rendelkeznek*” (kiemelés tőlem: PLM) Forrás: http://yia.hu/admin/uploads/FLP_Palyazati_utmutato_2013_HU.pdf 6. oldal

alapuló érvelést pedig, mint irracionálist és antidemokratikusát elvetik. A szerző ezért a természettörvényre és a hagyományra alapozott, szekuláris, racionális érvelést épít fel, valamint a hagyományról szóló fejezetben bemutatja a tradicionalista érvelés ésszerű voltát is. A könyv utolsó fejezetében rámutat, a vallási érvelés racionálisan ugyancsak megalapozható.

Szilvay a heteronormativitás védelmében fontos téziseket fogalmaz meg:

Akik a nyugati kultúra erkölcsi rendjének lebontásán munkálkodnak, érveiket gyakran a házasság intézményeinek történeti változásaira alapozzák. Argumentumaik azonban nem veszik figyelembe a házasság állandó elemeit: eszerint egy frigy létrejöttéhez nem elegendő, hogy két ember szeresse egymást. A házasság fogalmának minden korban, minden környezetben alkotó része az élet organikus továbbadásának potenciális lehetősége, mely nyilvánvalóan a nemek komplementaritásán alapul. E tekintetben a meddőséget kijátszó ellenvetés sem helytálló, hiszen az ellenkező nemű párok esetében a gyermekvállalásra való elvi nyitottság meglehet, a homoszexuális párok esetében azonban strukturális tényező.

Szilvay rámutat: a homoszexualitás okai egyelőre feltáratlanok. Sem a veleszületettség, sem pedig a választott identitás nem bizonyítható meggyőzően és kizárólagosan. Noha nem egyértelmű, hogy betegségként kell felfogni, az Amerikai Pszichiátriai Társaság nyilvánvalóan politikai döntés hozott, mikor levette azt a mentális zavarok listájáról. Szilvay a homoszexualitást „az ember lehetséges tökéletlenségei” közül egynek könyveli el.⁷

Az egészséges emberi lélek működéséhez hozzá tartozik, hogy utódot szeretne, kiteljesedése a gyermek nevelését is magában foglalja. De Szilvay cáfolja, hogy a *gyerekhez való jog, mint olyan* létezne. A gyermek önálló személy, nem abból a célból létezik, hogy a szülőt boldoggá tegye. Irreleváns szempont, hogy a homoszexuális pár amúgy jó szülő lenne vagy sem.

Szilvay támadja a semleges állam koncepcióját is. Leszögezi: az antropológiai realitás megelőzi a „társadalmi realitásokat”. Az állam, mint jogalkotó nem tud semleges lenni a melegházasság kérdésében: a házasság „kiterjesztése” egy forradalmi házasságdefiníció melletti kiállítás, amely egy teljesen más, új valóságot jelöl egy régi fogalommal. A szerző felhívja a figyelmet a veszélyre: e forradalmi házasságértelmezés megnyitja az utat bármilyen emberközi kapcsolat

⁷ Szilvay, 411.

házasságként való értelmezése előtt, legyen szó szülő és gyermeke vagy több ember közti valamiféle viszonyról. Ez pedig végső soron a házasság fogalmának semmivé foszlásához vezet.

Szilvay Gergely könyve az utolsóelőtti pillanatban érkezett és szellemi fronton mér a csapást az ellenkultúrát terjesztő posztmodern, liberális értelmiségre. Az átgondolt, alapos előkészületek után kiadott mű áttekinti a meleg lobbi térhódításának előfeltételeit jelentő filozófiai és politikai előzményeket. Szembenéz azokkal a tudománypolitikai, biológiai és pszichológiai fejleményekkel, melyekre az új rend épül. Szilvay a józan ész, a hagyomány és a jóízűség nevében leszámol a melegházasság melletti racionális érvekkel, megteszi azt, ami ma lehetséges: megkísérli megóvni a szavak erejét és jelentését. Könyvét jó szívvel ajánlom elolvasásra mindazoknak, akik boldogan élik az életüket férfiként, illetve nőként, és akik nem kívánnak olyan világban élni, ahol terjengős értelmiségi diskurzus zajlik arról, hogy vajon kétszer kettő négy-e.

A szerző doktorandusz, egyetemi oktató

Az írás szerkesztett változata a Mandineren jelent meg 2017. február 6-án:

http://csalad.mandiner.hu/cikk/20170206_az_gender_afium_ellen_valo_orvossag